

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe șase luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Marți, Joi și Sâmbăta

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada
Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză.
Articole nepublicate nu se înspolează.

= Prețul inserțiunilor, după invocăă =

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Ro-
mân», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Istorie contemporană

— Răspuns pentru „Drapelul” —

Ziarul lugojan în articolel «Statutul organic» publicat la loc de frunte în numărul său dela 2 Aprilie a. c. își arată nemulțumire față cu unele apariții din viața noastră bisericească. Din imprejurare, că convocarea sinoadelor eparciale în sesiune ordinără pe anul curent încă nu se facuse până la scrierea articolelui din chestiune, autorul ajunge la concluzia că conducerea bisericească intenționat disconsideră dispozițiile Statutului organic. Cere în consecință, că până când vom avea o lege mai bună, să se respecte intru toate «Statutul organic» căci «nu ne putem împăca cu ideea de-a lăsa, ca dela sine să-i piardă valoarea prin neglijență noastră».

Înțenția confratului lugojan este nobilă și curată, dar are cursură, că pleacă dintr-o presupunere greșită. Întreaga viață bisericească decurge cu strictă observare a dispozițiilor cuprinse în «Statutul organic» afară de cazurile, în care imprejurările de răsboi, neînlătătoare de voiația noastră, fac imposibilă funcționarea normală a organismului bisericesc. Așa spre pildă: în dieceza Aradului și a Caransebeșului era cu nesfârșit convocarea sinoadelor eparciale; în arhidieceza însă, unde acum dominești stări normale, sinodul s'a convocat și se va ține în terminul statutar. Pentru intruirea celorlalte corporațuni bisericești, în special pentru intruirea Consistorialului mitropolitan, chemat a se îngrăji de convocarea Congresului național bisericesc, asemenea s'au făcut îbătăi încercări posibile, dar până în prezent n'a fost cu puțință din cauza stărilor din Bâna și a stărilor din partea ungurene, astătoare dincolo de «linia demarcătorie». După delsurarea acestei ultime barieră, credem, că în curând își vor putea urma toate corporațunile bisericești cursul lor normal. Așa darăi nimenei, nici când nu s'a gândit, să scotera din viață a «Statutului organic», așa în tâcere, prin neexecuțarea constiției și intenționată a aceluiu; dimpotrivă toți factorii cu răspundere în viață bisericească se preocupa serios de perfecționarea «Statutului organic» și de introducerea lui în întreagă biserică ortodoxă română din hotările României Mari.

Confratele lugojan mai are o durere. Bisericile române din Transilvania și Ungaria, respective corporațunile reprezentative legale ale acestor biserici, nu s'au pronunțat cu destul aplomb asupra *actualului de unire cu România*, decretat în memo-

rabilă adunare națională din Alba-Iulia. Nici înainte, nici la adunare, nici după adunare glasul bisericii n'a fost auzit. Admitem, — zice «Drapelul» — că hotărările unanime dela Alba-Iulia de aceea sănt sită de impozante, fiindcă au fost prezente toți episcopii roștri și nu voim să detragem nimic din măreția acestui act important și alcătuitor de stat. Totuși ne permitem a susține, că din punct de vedere de oportunitate, se facea bun serviciu, dacă toate corporațunile roastre oficioase — dar mai cu seamă cele bisericești — se manifestau aderând la hotărările de unirea dela Alba-Iulia... și fiind aceasta voiață necințită a poporului credincios al bisericii române». Si continuă mai la vale: «Noi nu putem admite, ca congresele private, fie chiar ale preotilor, sănt chemate și în drept să facă schimbări în organizația noastră bisericească».

In general autorul articoului din «Drapelul» are totă dreptatea. Ce nu s'a făcut, se poate face îndătă-ce corporațunilor bisericești li se va da posibilitatea să se întrunească. Ca dovadă, că și altii au cugat și au simțit întocmai ca autorul articoului, de care ne ocupăm, publicăm «pro memoria», fără nici o altă pretenție, unele acte, petrecute la Consistoriul arhidicecean din Sibiu, în legătură cu adunarea dela Alba-Iulia.

Consiliul central național român din Arad cu adresa de ditto 2/15 Noemvre 1918 Nr. 12 încunostîntează pe președinte Consistoriul arhidicecean, că în curând se va convoca marea adunare națională română, la care este invitat să participe și Consistorul printre un reprezentant al său. Pentru designarea acestui reprezentant, consistorul arhidicecean este convocat în sedință plenără extraordinară pe ziua de 12/25 Noemvre 1918. În sedința aceasta, deci înainte de-a se cunoaște proponerile cari se vor face în adunarea dela Alba-Iulia și hotărările, cari aveau să se aducă, Consistorul arhidicecean ca organ executiv al sinodului bisericii ortodoxe române din Transilvania, a decretat prin concluz: *unirea bisericească și politică cu regatul României sub slăpădirea augustei case dominoare de azi*.

Numei după luna acestei hotărâri principale și-a designat pe reprezentantul său, pe care l-a îndatorat, ca hotărârea consistorială să oeduca la cunoștință publică în forma unei declarații, pe care o va face în marea adunare națională dela Alba-Iulia. Cu toate acestea glasul bisericii în adunarea dela Alba-Iulia n'a fost auzit. De ce? Lată ce serie trimisul consistorului,

Prea Venerabil Consistor arhidicecean

In programul memorabilei adunări naționale dela Alba-Iulia, finite în 18 Noemvre (I Decembrie) 1918, biserica nu își dat prilej să se rost în special asupra momentului istoric. De aceea n-am putut îndeplini întocmai mandatul onorific cu care am fost încadrat din partea Venerabilului Consistor. Declarația pe care era să încalzească buletinul arhidiceean, — Prea Sfântul Sale, căruia episcop Dr. Mircea E. Cristea din Caransebeș, — care tocmai se pregătea să pară la o sedință a comitetului executiv, — cu rugăciunea să aducă la cunoștință celor în drept. Prea S. S. încă avea o declarație în acest sens. Un al doilea exemplar al declarării acestuia sub /-, pentru istorie.

Sibiu, 20 Decembrie 1918.

Lavor Triteanu.

Textul declarației afișata în arhiva Consistorială sub Nrlu 11920/1918, este următorul: «Biserica creștină, ca instituție de origine Dumnezească, după ființă și chemarea ei să se perfeționeze fire omenești și să devâルvească opera de măntuire. Biserica creștină urmăred învățăturile Sfie Scripturii despre stăpânirea lumii — mărturisirea a fi de Dumnezeu, de aceea întru îndeplinește misiunea sale religioase-morale și culturale, chiar de la început a lucrat în bunăintenere, cu puterea săt, păstrându-să înăsătoarea libertății și independența de acțiune. În epoca de aur a imperiului roman, biserică creștină și imperiul existau ca două societăți distincte coordonate având fiecare guvernul său, legătura, însă adaptându-se și susținându-se reciproc.

Dar confuciană armonică dintre biserică credință română și puterea de stat a fost furăburăt prin tendințele stăpânlirii lumii din veacurile următoare de-a-si aservi biserica și a îndrumări viața credincioșilor ei într-o direcție contrară intereselor naționale ale acestora. Astfel istoria bisericii creștine române, mai ales dela reformație începând, este un său neîntrerupt de luptă crâncene, de prizonier dureros, de suferințe amare. Românilor îi se zicea: «Suntele veniți de ieri, de slătăriti. Trecutul jări nu Vă cunoaște, legile jării va înflață. Actualitatea jării nu are nevoie de voi decât numai în calitate de plebă, fără nici un caracter național». Ni s'a răpi mai întâi nobilimea, ni s'a umilit și batăjocat preoțimea, ca astfel mai usor să ne poată desfășura sub raport național trăinimea. Din cuna plină a suferințelor a îvorât în Martie 1791 memoriala petiție, îndrăzneață, dar deamă, cunoscută în istorie sub numirea «Suplex libelus Valahorum», îscălită de vladicii Adamovicu și Bob, în care pentru prima dată se cere egalitate de drepturi, echitate și dreptate pentru *ma-
tărena română*, alături de unguri, sași și săcui. Cetezanul valahilor a trezit o uriașă indignare în dieta ardeleană din 21 lunie 1791, căreia î se trimisese petiția, ca fără zăbavă să preiau măsurile necesare «cu privire la binele de obțe- și încă pentru întreaga națiune valahă din Ardeal.

Dar «binele de obțe», sub ochrotivea vulturnul cu două capete a fost monopolizat pentru maghiari din Ungaria și pentru nemți din Austria, căci pe lângă acordarea unor favoruri de ordin material inferior, cercera justă a na-

¹ N. Iorga: Istoria Românilor din Ardeal și U-
garia de mijlocie la Moria până astăzi, pag. 64.

giunei române pentru exercițiul practic al drepturilor cetățenșei — cu aprobația curții — a fost respinsă. Și fără sărdelegior s'a dăspănat mai departe.

Marele chiriar la bisericii noastre nemuritorul arhiepiscop și metropolit Andrei Șaguna pentru a poțea puterea de rezistență a bisericiei, pe lângă conservarea bazelor canonice a dat acestei biserici organizația cea mai democratică, pe care n-o putem închiși. «Ca o piramidă puternică pe baze largi, aşa se ridică organismul acestei autonomii pe bazele cele mai largi ale sinodălăi! În treptă să clădire și un spirit blând, spiritul vechii creștinism, spiritul patriarhal încărcăt acest organism de joasă sus, tu cunosc sa. Clerul și poporul, preoți și mireni, stai pe toate punctele în contactul cel mai înalt unui cu altii și prin neconvenția cooperare a acestor două elemente constituutive ale bisericii, decurge întregul, el proces vital. În aceasta autonomie se îmbrătește întărită desăvârșită armonia spirituală modernă cu spiritul creștinism patriarhal, spiritual libertății cu spiritual autorității, spiritual progresului cu spiritual unui conservatism, propriu ascuțințătorul nestăruiteve ale bisericii!»³ Dacă această organizație, astăzi de sănătoșă și de puternică prin alcătuire, ei a fost un spini în ochii deținătorilor puterii de stat și astfel au căutat să slabescă și s'ø facă iluzorie prin legi și ordinajuni, prin unelelui externe și interne, întotdeauna și veliniția guvernelor maghiare sub orocirea contractului dualist a ajuns la paroxism.

De aceea Consistoriul arhieicezan, ca organ executiv al bisericii ortodoxe române din Transilvania își exprima neînțeleptă sa convingere, că biserică orice organizație democratică ar avea, nu și poate îndeplini sublimul ei chernare, decât *„într-un stat național român, liber și independent*. Voind deci a refuza și cîntemnăriile vecile legături cu biserică ortodoxă română din regatul României, legătură ruptă prin unelelui stăpânire austriace în slărgitul veacului al XVIII-lea, în contra protestanților metropolitul muntean Teodosie și a domnitorului Vodă Băncoveneanu, se declară pentru unirea Transilvaniei și a celorlalte teritorii locuite de Români ca regatul Romaniei sub sceptrul Majestății Sale, gloriosulat regel Ferdinand I.

Așa s'au petrecut lucrurile la Consistoriul arhieicezan din Sibiu. Nu este eschis, ca și alte Consistorii sau corporațiuni bisericesti să fi făcut asemenea. Aș fi interesant să se sătăcă lucrul acesta, căci trăim zile istorice și e bine, ca orice moment mai important să fie fixat drept contribuție la istoria contemporană.

Cronicar.

Dela sinodul arhieicezan

Duminică, eri, la orele obișnuințe s'a celebrat sfânta liturghie cu chemarea Dumului sfânt, celebrată de vicarul arhiepiscopal Dr. Eusebiu Roșca, cu asistența protopresbiterilor Matei Voileanu, Dr. Ioan Stoia, Nicolae Bozieni și Vasile Duma, ca diacon a servit secretarul consistorial Dr. Octavian Costea.

După sfânta liturghie s'a celebrat un părtășat pentru odihna sufletelor eroilor căzuți în luptă pentru deschiderea neamului la care a pontificat Preașfinții Sa Părințele episcop al Aradului Ioan Papp.

In biserică a fost un public numeros și întreg corpul ofițerilor sub conducerea domnului general comandant al trupelor din Ardeal.

După terminarea ritualelor depuțatii sinodali s'au prezentat în sala cea mare a judecății, fînd deschis sinodul prin vicarul arhiepiscopal Dr. Eusebiu Roșca cu cuvântarea, care o vom publica la locul prim al numărului proxim.

A urmat apoi constituirea biroului provizoriu, după care la propunere președintului să a trimis telegrama omagială Maie-

șii și Sală regelui din prima ședință a sinodului arhieicezan intruit pentru prima dată în sesiune ordinară de intrarea bisericii noastre cu întreg neamul românesc în România Mare.

A urmat apoi constituirea definitivă a biroului, alergarea comisiunilor și prezentația actelor intrate la adresa sinodului.

Sedinea proximă, Luni la orele 4 după amiază.

La sedinea primă au fost prezenți 35 de deputați din 59 aleși.

Nr. 2385.

Circular

către toate oficile protopresbiterale și parohiale din arhieiceza gr.-or. română a Transilvaniei.

Consiliul dirigent român, resortul de culte și instrucțiune publică, cu datul 14/27 Martie a. c., Nr. 2506/1919, a assignat pe săseie fiecarui paroh din arhieiceza sumă de găsesute (600) coroane ca ajutor extraordinar pe luniile Noemvrie și Decembrie 1918. Ajutorul acesta se poate ridica dela cassa arhieicezană, pe lângă chitanță în regulă timbrată.

Aceasta se aduce la cunoștința celor interesați spre stîrpe și orientare.

Sibiu, din ședința Consistoriului arhieicezan, ca senat bisericesc, ținută la 2 Aprilie 1919.

Dr. Eusebiu R. Roșca m. p.,

vicar arhiepiscopal.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.

Spre luare aminte

Primim următoarele:

În situația actuală, care reclamă o răspundere foarte serioasă, atât în ceeace privește politica noastră externă, cât și cea internă, astăptăm cu drept cuvânt încrederea depline și sprinjul efectiv al opiniei noastre publice. Într-un punct sănătă de acord cu toții: că trebuie să ne simțim din respușteri și să jerfim totul pentru a învinge obstacolele ce ne se pun și pentru a dura viitorul nostru pe temelii solide.

De aceea am constatat cu adânc regret, că de-o vreme încoace, în unele zile, ori și de către persoane particulare se lansează sfvoruri menite a submina autoritatea organelor Consiliului Dirigent. Nu se aduc invinsuiri concrete, pentru a trage la răspundere pe cei vinovați, dacă de fapt există, ci se aruncă, în mod uscat, bănueli vagi, care nu se opresc numai la persoane singurătate, ci atacă nimbul moral al unor corporații întregi.

Unii respondăse micropii veninoși ai bănuelui neînțelemit cu scopul de a submina pe acestea căi autoritatea aceloră parăi cui să raport politic nu-i pot ataca. Ei vor să parvină în acest chip.

Alii pornește campania stimulați prin un detestabil sentiment de rasărunare, fiind că n'au izbutit să utilizeze organele noastre publice drept instrument al poftei lor de căsăgătări. Ei au fost refuzati de către vreo autoritate publică, cu drept cuvânt, deoarece un elementar principiu al moralității ne oprește de a menaja interesele egociste ale particularilor în detrimentul binelui obțest.

Și astfel, zi de zi, se picură în sufletul publicului mare otrăvă primejdiaosă. Unii fac glume, ori ironii în aparență ne-

vinovate, alții plasează în termeni vagi, alții destul de transparente pentru a produce o atmosferă indoluică în jurul autorităților noastre publice, plasând totuși manopera lor în formula «se audă», «se zice», «se spune».... fără a face acuzații concrete.

Datoria noastră este a atrage luarea aminte a publicului asupra acestor speculații primejdiaș, însă în aceasă vreme vom căuta să-i facem imposibili, aplicând față de ei deplina rigoare a legii.

Vom fi mulțumitori acelora, cari ne vor pun la dispoziție date concrete pentru a pedepsi pe funcționari, cari și-ar fi uitat de chemarea lor, dar nu vom suferi o propagandă, care tinde să submineze autoritatea morală a slujbașilor noștri publici, ci îi vom da pe măna judecătoriei.

Răspunderea care am luat-o pentru înțapuirea operei naționale ce ni s-a încredințat, și atât de mare, încât nu putem permite primejdirea ei prin astfel de manopere, mai ales cunoscut fiind, că principiu fundamental al muniei Consiliului Dirigent este și trebuie să fie pentru totdeauna absolută corectitate și loialitate, dela care de dragul nostru nu se va abăta. Această principiu însă pretinde pedepsirea celor vinovați și apărarea celor cinstiți deopotrivă. (B. P.)

Predică

la sărbătoarea Invierii Domnului

rostită în biserică Catedrală

dr. Vasile Stan, profesor seminarial.

În numele Tatălui, al Fiului și al sfântului lui Dum!

«Bucură-te și nu vă temeți!»

Matel, cap 28 v. 9 și 10.

lubilior creștini!

Cea mai ingrozitoare crină, care s'a vizut vreodată sub soare, s'a terminat cu punerea în mormânt a Fiului lui Dumnezeu. Iar Jidovii, care-î răstigniseră ca pe un făcător de refe, orbi, ipocrisi și vicieni, îl sigilează până și mormânt și pun străjă să-l plasezească. Credeau, că pecelele lor slabă vor jenea pentru veșnicie în noaptea mormântului pe celice numai mai înainte inviate pe Lazar cel mort de patru zile. Ce orbire însăși mormântatoare!

E sămbătă spre seară, Sfintele femei, Maria Magdalena, Maria mama lui Iacob și Salome, nu mai au lacrimi să plângă pe înviitorul îngropat. Soarele se gândește, cum să-l cincestească amintirea. Soarele se pleacă însangerat spre apus, poleind cu rosu zidurile celor căciugăi, când el e cumpărăt miresme, cu cari voiu să îngădui trupul lui Isus.

Când se lumina de ziua, pleacă din Vitania cu mirezmele spre Golgota, și-și ziceau: pe drum: «Cine va prăvăli nouă peată de pe usa mormântului?» Si se întrăsuia și mai mult îs gândul, că nu vor putea aduce cea din urmă cinstire Domnului.

Nici nu ieșiseră bine din Vitania, când îastă! cutremur mare sgudie pământ, «că în general Domnului, pogorându-se din cer, răsturnase peată de pe usă gropile și ședea deasupra ei. Si era făță lui ca fulgerul și vesmântul lui alb ca zapada. Si de frica lui străjerii s'au spălămintă și au fost ca morți».

Sorele răsările deje, cănd sosește femeile la Golgota, și mirate, alături mormântul deschis și peatră răsturnate. Apropindu-se, văd doi copii în haine albe, strălucoare, și sănă cuprinse de spaimă. «Nu vă temeți — le zice un înger — și, că pe usă cel răstignit cătușă. Nu este aici. Să se scută. Veniți și vedeați locul, unde a zăcul Domnul. Veniți și vedeați locul, unde a degradat mărgănd, spuneți învățătorul lui Isus, la că s'au scutat din morți, și lăsa, va merge înaintea voastră în Galileea, acolo îl veți vedea pe Dânsul, după cum a spus voastră».

Si ieșind femeile dela mormânt, spre a duce minunata veste învățătorilor, erau cuprinse de frică amestecată cu mare bucurie, dar nu îndrăsneau să zică nimic.

³ Alex. Mocsayi: Discurs rostit la deschiderea congressului electoral din 17 Decembrie 1899.

De abea erau călăra pași dela groapă, când deodată le întâmpină Iisus, zicând: «*Bucărați-vă!*»

La vedere Lui, femeile i se aruncă la picioare și île imbrățează. Atunci Domnul le mângește: «*Nu va temeți!* Mergeți și vestiți fraților mei, că să mergă în Galileea și acolo mă vor vedea!»

Așa ne istorisește S. Evanghelia în limbajul ei, simplu și fermețător, marele eveniment al *Invierii Domnului*.

A inviat Hristos! lată de ce, iubilării creștini, cărăriile noastre astăzi răsună mai vesel, mai sărbătoare! Cât de dușoase și durerioase erau numai înainte cu o zi, când împreună cu Preacurata Fecioară Maria ne tănguiau la morțămul dumnezeiescuiui Elui!

Dar Hristos a inviat. De geabă l-au primit pe cruce! De geabă l-au așezat între cel morții! De geabă l-au înărtit morțănumul cu pecați și cu păzitori! A rupt incuietorile morții! A trămașat, scăldându-se întru mătrei, Bucurăj-vă!

Din noaptea morțănumului răsări soarele străluctor, care împărătie norii infunțoase ai jalei și ne umple de lumină și de veselie su- fețul, Bucurăj-vă!

Neprăunura taină a răscumpărării neamului omenește este îndeplinită! Noi suntem înălțati la Tatăl cersesc, în slava cea dinăuntru, prin sângere nevinovatului, dreptului, bunului, dumnezeiescului Iisus.

Da, prin săngel! Toate idealele mari, religioase și naționale, ale omeneimii, au fost bolezne cu sănge drept și stropite cu lacrimi. Și cu căt o fost mai abundant sănglele ce le-a hrănit, cu căt o fost mai amare lacrimile ce le-au spălat și curățat, cu căt sănt mai scumpi, mai traiană.

Așa și idealul nostru, libertatea și Închearea întregului nostru neam într'un singur stat, căte jertfe, căte suferințe, căte răstigniri și scumpări, căt sănge nu ne-a cerut, veacuri derădură, dela plămădirea Românilor din astemeleciu divinilor Romani cu Daci cel dărji, și vîței, și pășă astăzi! Și poate ne va mai cere!

De am dat tot ce ni-a cerut, și vom mai da cu dragă înină tot ea ne va mai cere, căci aceasta este Invieră noastră!

Și răzăzi zile cu vorbele Domnului: Bucurăj-vă! pentru că vădă venită la cea mai frumoasă Invieră a poporului românesc, din toate căte le-a avut!

Într-adreva, iubilării creștini, de astădată cuvântul «invieră» este pentru sufletul nostru mai mult decât invieră naturii din somnul de moarte al naturii. Este mai mult decât amintirea măritei Invieri a Domnului în Ierusalim. De astădată sufletul nostru înțuiește și inviat dintr-o noapte mai grea decât moarte, la o vîcă nouă, în cea mai luminată și fericească primăvară.

Ori credeti, poate, că și puțin lucru învindea neamului nostru din cărătoare, apăsarea și rușinea, în care-l aruncase vîtregrătește tim-puriș?

Ce vânt proaspăt de primăvară a dat Dumnezeu să susțe peste plăuirile românestii! De astădată a deștept și altă viață, și alte puteri, și altfel de muguri, și alte soiuri de flori, și alte bucurii decât acele, pe care le prezete în fiecare an zeala florilor cu sufletul ei în-vîtrător.

Bucurăj-vă deci cu miliardele de flori și cu milioanele de vîțăi, chemate la Invieră din înghetul iernii de rază caldă a soarelui de primăvară, și prăzuinătă împreună, nu numai acea nouă viață duhovnică, care a inviat plină de mărire din noaptea morții, acum 1919 ani, în lării deparțate ale răsăritului, ci și primăvara neamului românesc, care a vrut Dumnezeu să seosească chiar în veacul de acum!

Dar «invieră» trezește în mintea noastră și alte gândiri, face să tremure în strunele inimii noastre și altfel de simțiri.

«A inviat Domnul» și vestește îmbucuroare, care pornind dintr-o gură îngerulară în acea frumoasă zi de primăvară înainte cu nouăsprezece veacuri, a înzoli lamea cu puterea ei dătătoare de viață.

Da, această veste, pentru noi, creștinii, are o putere negrăță, cănd șiim, că Iisus trăiește, că nă putut fi dat prada morții și străiciunilor; cănd șiim, că același Iisus, care a cucerit Galileea,

binecuvântând și stergând lacramile oamenilor, îmbărbătând, usărând suferințele celor fără de nădejde și ajutor, este și astăzi cu noi, în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor.

Sufletul nostru simțește nespusă *alinare*, cănd șiim, că același Iisus, care a lăptă și ierfățit pentru adevăr, pentru împărăția lăbuřii și a frației, că același Iisus, căruia ne plecam și ne închinam, este și astăzi ajutorul celor asuțiori și năchișorii; este și astăzi lăptătorul nelinivii pentru dreptate, adevăr și lăburie, este și astăzi învingătorul tuturor îspitei, tuturor minunchiilor, nedreptărilor și rătauților, este și astăzi *puterea neburii*, pe care ne putem întemeia nădejde și fericește zilele de azi și a celor ce vor urma până în vîacă.

Ce dulce este siguranța, că Iisus este și astăzi dătătorul de viață, care ne inspiră bărfăția, să putem privi în frunte, să răsăteam, toate încărăci, toate lăptele și furuinile vieții, că este și astăzi izvorul neserat al nădejdiei noastre, din care, gustând,dobândind *încredere* în noi și în viitorul nostru, dobândind *îndemnurile* și *carajul* apărătorilor mari și generoși!

Bucurăj-vă deci și vă veselii, că a Inviat Domnul!

Si nu va temeți! — Descurgăre, înfrățirea, durere, neșugurare cuprind adeseori frica noastră slabă. Și provoția Dzelaschi ne lasă o vreme oarecare în sălbăticie noastră, spre a ne încredea că noi nu suntem nimic, dacă nu ne ridică Iisus prin bunătate și atotputernicia Sa. Dar nu desperați! Iisus cel înviat, precum atunci, în ziua Invierii Sale, a mangâiat mai înălță pe sfintele femei, a căror durere era nemărginită, așa și astăzi, mangâie mai înălță pe aceia, a căror durere este mai arăzoare.

De aceea nu va temeți și vă apropia de

Dănsul și acă îmbrățișă pioceare, să ci femeile în dimineața Invierii, căci El este Invieră și Viață!

Au mi este inima noastră arăndă întru noi de dorul Lui? — Veniți, veniți cu toți, mișici, măne și cărăi și bătrâni, domni, plugari și ostas, veniți să-și rugați cu credință și cu evlavie, să înveța nelăstă și în mijlocul nostru și să arete neamului nostru calea cea dreaptă, care să-l ducă la un viitor nou, mai bun și mai mare, să ne dea pacea, libertatea și fericește. Să-ri rugăm și căi doi învățăceli în Emanu, după Invieră: «Doamne, rămăi cu noi, căci cătră seară este și păcatul ziau!»

Dacă va veni într-o nouă, vom vedea, că sănt de mici pe lângă Dânsul și atunci se va mur îngălmăpare și egoismul. Că de săbi, că de săraci, că de înțâna ne vom recunoaște alătura de El? — Și totuși nu va temeți! Priviți-ți ca încredere și cu bucurie, pentruțeasă semenul nostru, este Dumnezeu — Omul, care ne ridică la sine și ne face oameni noi, oameni care sunt aspiri cu sine, dar blâzni și îngăduitori cu alții; oameni care simțesc curajul și puterea să seavârsească lucruri mari și nu descureauză niciodată!

Dacă Duhul Lui *cărtădor* este cu noi, — în luptă vieții și furuinile sorții vom fi tări ca stânce; ne vom prinde și facem binecuvântare chiar și din durere, pentruțeasă todeaua ne simțim în pauza lui Dumnezeu.

Dacă Duhul Lui *regenerator* este cu noi, vom avea înimă caldă și simțitoare pentru bucurie și dureră de-aproape, vom lucra cu abnegare și cu jertfa de sine pentru cauza lui Dumnezeu; pentru adevăr, bine și lăburie și pentru toate cauzele noastre comune.

De vâsori, iubilării creștini, munji de aur și cea mai înfloritoare bunăstare, dorință mea ar fi numai ca un grâunț de mustar pe lângă cui-prinsul acestor singure cuvinte: *Să ne învie Iisus!*

Știu bine, că săntem buni creștini. — Dar care creștinismul nostru nu este adeseori fără de Cristos?

Știu bine, că totuși cunoașteți pe Iisus. Il cunoaștem din învățările părinților noștri, din învățărările săi, bisericii și ale școalăi. Numele Lui este pe buzele noastre decătoriincepând ceva, îl cerem ajutorul decători săntem la strâmtore.

— Dar oră este El todeaua și în sufletele noastre!

Noi nu ne indoim, că a inviat. Credem, că este *În ceru*, deadrepta Tatâlui, pe scaunul măritirii, — Dar cerul și foarte sus...!

De aceea trebuie să-și chemăm, să-chemăm că totuși dragostea noastră creștină, să vină la noi, pe oadă, să fie putere și scut în viața noastră, în lăptele și vîjelile zilelor noastre.

Să-l chemăm cu ardore, ca să vină și să învele în *sufletele noastre*. Să învele ca prietenii vameșilor și păcătoșilor, că măngăitorul și alinătorul celor obosiți și apăsați și săraci, ca medicii celor slabii și bolnavi, ca dusmanul cărturărilor și fariseilor fatânci, ca curătorul bisericii, ca Fiul lui Dumnezeu și al Omului, care surpă biserica și lar o zidește ca să slujească Tatălui Său și să-și cinstească.

Dacă Iisus va fi nu numai pe buzele noastre, ci și în sufletul nostru, dacă va fi *via înălțare din noi*, neamul nostru va trăi o Invieră cum nu s'a mai văzut până acum.

Deci astăzi, în ziua Invierii Sale, întreagă flință noastră să-i înalte următoarea rugăciune:

Tu, Doamne, Iesuse Hristosule, soarele zilei de azi și lumina vieții noastre; Tu, Imperatorul lăpușelor și omorătorul morții; Tu, care prin Invieră. Tu pîlnă de mărire ai adus neamului omenește primăvara sufletește și prin ea nașdejde multătrui; rugă-te cu amilință, să învăță înălțare întră în noi; cu bunătatea Ta fără margini înălțește minunea Invierii ce ai să-vărsăti-o în neamul nostru românesc; cu focul Dzezelui. Tale curățește-ne gândirea și simțirea, ca să simțim credința de bunătatea. Tale și să-ți urmări Te todeaua, acum și purarea și în vecii vecilor. Amit.

Stirile zilei

Știre personală. Prea Sfântia Sa, Episcopul Ioan I. Papp, a sosit dela Arad la Sibiu în afaceri oficiale.

Nou prefect. Din Vasile Chiroiu, prefectul județului Maramureș, a plecat zilele acestea la Sighet, pentru a-și ocupa postul de prefect.

Circulația trenurilor pe linia Sibiu – Turnu Roșu – Peatră Olt este următoarea:
Trenul pleacă din Sibiu: În fiecare Lună, Miercuri și Vineri seara la ora 11. Sosește în Sibiu: Marți, Joi și Sâmbătă la ora 10.30 înainte de amezei.

Ziaristi naționali aliați. A sosit Vineri d. la ora 3 în Sibiu o delegație de la Paris a ziaristilor, condusă de di Moroianu. Fac parte din delegație: Profesorul Dr. Magnan (Le Petit Parisien), Emile Henrion (Le Temps), Vercesi (Secolo din Milano și alte zare), Lloyd Allen (sindicatul presei Union din Statele Unite) și Mr. Becht (Agenta Radio). Ziaristii sositi sunt primiți cu mari simpatii.

Primitii cu bucurie. Ziarul sibian *Uj Vildig* primește dela corespondentul său: Intrarea tulor române în Dobriția s'a făcut în ordinea cea mai mare. Episcopul Balșăzard a primit și a salutat trupele, accentuând că locuitori Dobrițienii primesc cu bucurie pe oastei, și că armata nu va avea niciodată să suferă neplăceri dela orășeni. Poporul a făcut armata o frumosă primire de oarece l-a scăpat de sub domnia, bolșevista.

Voluntari români din Italia. În 22 I. c. a sosit la Făgăraș regimenterul al 3-lea de voluntari ardeleni din Italia, condus de maiorul Iulian Tabălăni. Ostiașii au fost primiți cu ovăzii călduroase din partea publicului. Consiliul dirigent și Comandamentul militar au fost reprezentăți prin dñi: generalul Herbel și șeful de resort Bonteaș.

Hymn. De Petrică Bohalț din Provita, Subofiter reagajat, Reg. 7 Prahova, și djoara Ecaterina Stănescu, din R. Sărat, logodită.

Ordin de mobilizarea mediilor. Consiliul dirigent a ordonat mobilizarea tuturor mediilor până la vîrstă de 42 de ani. Medicii sănătății și a se prezenta la serviciu în 2 și 3 Mai 1919 în Sibiu, Strada Cîzănești Nr. 4 la Serviciul Organizației 6–7, șeful sanitar.

Târg de vite. Din cauza ploilor neconveniente, târgul vîtelor de prăsăz, anunțat pentru 25 I. c., s'a amânat pe *Ioii în Mai* a.c. când se va înțea, unde și cum arăta placatele afișate.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoră: D-na M. Scholtes.

Marti: *Corupția*, vest film, instructiv pentru boale venice. Intrarea este oprită personelor mai tineri de 16 ani.

Incepul la ora: 7 și 9 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoră: Dna Emil Toth. Zilnic programe alese.

Incepul la ora: 7 și 9 seara.

Locuințele ofiților stăpânirii în Sibiu se găsesc în următoarele străzi:
Prezidentul Consiliului dirigent: Strada Schevis 6, et. II.

Resorțul de alimentație și comunicație. Strada Schevis 3 z, et. II.

Resorțul celuilalt și instrucționii publice: Strada Poplacii 7 et. I.

Resorțul agricolării: Strada Fabini, pavilionul oțeleros în școală de catedej, parter.

Resorțul de finanțe: Școala catedejilor, et. I.

Resorțul de justiție: Strada Schevis 3 z, et. II.

Res. de codificare: Strada Schevis 3 z, et. I.

Res. de organizare: Strada Berg 9.

Res. ocrotirii sociale: Strada Friedenfels 16, et. I.

Res. de industrie: Școala catedejilor.

Secretarul de interne: Strada Ciznădiei 4, et. II.

Seful serviciului de organizare: Str. Ciznădiei 4, et. II.

Secretarul pentru comunicări: Str. Schevis 3 z, et. II.

Secretarul p. agricultură, p. finanțe: Școala catedejilor, et. II.

Secr. p. ocrot. sociale: Strada Friedenfels 16, et. I.

Seful siguranței: Strada Schevis 6, parter. Comanda Trupelor din Transilvania: Strada Reissenfels, liceul de stat.

Comanda teritorială, Secția Organizării 6-7: Strada Ciznădiei 4, et. I.

Gazeta Oficială: Strada Ciznădiei 4, et. II.

Contabilitatea Consiliului dirigent: Strada Schevis 6, parter.

Secretarul p. culte și instr. publică: Strada Poplacii 7 et. I.

Biroul Presă: Strada Schevis 6, parter. Secretarul p. interne: Str. Schevis 6, et. I.

Res. armatei și siguranței publice, biroul de informații: Strada Honterus 17.

Atelier de pictură de artă

Avea onoare a aduce la cunoștință publicului român și Onorabil Președintele său, directorul în tovarăsie pentru a lucra în telul de lucru în niciun alt loc.

Picturi bisericești, tablouri, fotografii mărite după număr în ulei, pastel acv. etc. Imitații de marmură, tot soal de pictură de firme în calitate modernă, precum instruirile de mobilă și binale.

Sunt la dispoziție cu mai multe icoane și picturi de firme și prețuri. Onorabilul director pot vedea gata toate în Libraria de Petru Slătioană, Poplacii și în Atelier.

(113) 1-3

Semnătură cu toată stărea:

Irimie Profeta și Nicelae Tâlmăcean pictor.

Însemnată și pict. de firme.

Atelierul Sibiu strada Macăcelarilor Nr. 30
înapoi în curte.

Primpreitorul de plasă din Nocrich.

Nr. 293/1919.

(109) 1-5

Concurs

Pentru ocuparea postului vacanță de consilier cecular în Hosman deschid prin aceasta concurs, Doritorii au să-mi înainteze acți până la 15 Mai al c. rugările lor, instruite după §. 1, al statutului coșarilor comitatens din 1919.

Competițiile sunt cele fixate în statutul comitatens.

Nocrich, la 14 April 1919.

Mild, pretor.

La Libraria arhidiecezană din Sibiu se află spre vânzare:

Cântece

pentru voce și piano de **Emil Măntuia**.

II.

- Oltul, poezie de O. Goga.
- Singur, poezie de O. Goga.
- Doina, poezie de G. Coșbuc.
- Reverie (Când amintirile 'n trecut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

III.

- Dorurile mele, de O. Goga.
- Peste vârfuri, de Eminescu.
- Somnoșoara păsările, Eminescu.
- Dupice atâtă vreme, Eminescu.
- Scumpă dragă lejigă, **.

Prețul 5 lei = 10 coroane.

III.

- Sesăr de O. Goga.
- Se bate micul noptier Eminescu.
- Strigă leale din grădină, **.
- Lună Lună de Goga.
- Ploaia cade **.

Prețul 5 lei = 10 coroane.

• Expedată recomandat, porto postal 40 fil. •

A apărut și se află de vânzare la Libraria arhidiecezană:

Conducerea omului cu Dumnezeu.**Predică**

de

Mihai Păcăiană,

protopăblier

și alții preoți din pprecisbiteratul B.-Comloșului

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

Editura «Renașterea Română» Sibiu

A apărut

Castelul din Buia Ardeal**Mihai Viteazul**

de Sofronie Roșca.

cu ilustrații.

Prețul 4 coroane.

De vânzare la toate librăriile. (102) 2-6

Editura «Renașterea Română» Sibiu

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.

Redactor responsabil: Matei Voileanu.

Cenzurat prin: Sublocot. V. Bucur.

Aprobat:

Nicolae Hamza
noiar.
Dr. V. Naftu
protoop.